MIELIPIDE

Voidaan perustellusti kysyä, pitääkö Euroopan Keskuspankin ainoana tehtävänä olla jatkossakin inflaation pitäminen matalana. **EDUSKUNNAN PUHEMIES EERO HEINÄLUOMA (SD.) KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Anna lapselle turvallinen joulu

Joulu lähestyy, ja moni miettii kuumeisesti, mitä voisi antaa lapselle ja nuorelle lahjaksi. Ihmisiä on viime vuosikymmeninä totutettu kuluttamaan yhä enemmän ja väljä asuminen nostaa lämmityskustannuksia. Kohtuus on monella tavalla hukassa.

Elämä on nykyään kulutus- ja nautintokeskeistä. Kerätään ympärilleen yhä enemmän tavaraa, jota ehditään käyttää sitä vähemmän, mitä enemmän sitä on. Nykylasten huoneet, vapaa-ajat ja lomat ovat yltäkylläistä tavara- ja kokemuskaaosta. Kun kaikki on jo saatu ja koettu, jäävät unelmat puuttumaan.

Pienillä lapsilla on luonnollinen tyytyväisyyden raja, kyky syödä sopivasti.

Kasvaessaan he jostakin syystä kadottavat tämän taidon – tai se hämärtyy. Tämä liittyy ihmisen ahneuteen, kuten se, että kerätään turhaa tavaraa. Ylipaino johtuu kohtuuden kadottamisesta.

”Kaikki minulle nyt heti” -elämänasenne määrittää nykyaikaa yhä enemmän; siitä on tullut yleinen tapa.

Ahneus on asenne, joka periytyy lapsille vanhemmilta, ja samaa ostamisen, omistamisen ja ns. hyvän elämän ajatusta viestittävät mainonta ja media. Lapsiin tämä ajatusmalli tarttuu helposti.

Sosiaalinen paine johtaa siihen, että erityisesti lapsiperheet joutuvat monesti hankkimaan uusimmat laitteet ja tavarat. Esimerkiksi älypuhelin, tabletti, muotivaatteet ja mp3-soitin ovat nuorten keskuudessa välttämättömyyksiä: kulutus on noussut tärkeimmäksi asiaksi elämässä.

Kulutushysteria on johtanut siihen, että arvostus on jollakin tavalla hukassa. Elämässä tarvitaan kykyä keskittyä oleelliseen – se tuo enemmän onnellisuutta elämään kuin ylenpalttinen kuluttaminen. Ihminen, joka on vähään tyytyväinen, on rikas.

Käytöstavat ja huomaavaisuus ovat aina voimassa. Ihmisen käyntikortti on oma toiminta toisten ihmisten läsnä ollessa; sitä on suhtautuminen toiseen ihmiseen, miten tullaan tilanteeseen. Koulu opettaa muuta kuin peruskäytöstapoja, siksi niiden tulisi periytyä jo kotikasvatuksessa.

Vanha perusoivallus on se, että pieni on kaunista ja tosi pienikin todellista. Siitä nousee elämän arvostaminen ja siihen liittyy myös tiiviisti jalat maassa oleminen. Perusajatus on, että vähemmälläkin tulee toimeen – kaikkea on kuitenkin mahdoton saada.

On hyvä muistaa, että lapsi ilahtuu pienestäkin lahjasta, jota hän on kovasti toivonut. Todennäköisesti lapsilla jää tänäkin jouluna jokin toive toteutumatta. Jos joku tavara jää saamatta, se vain opettaa arvostamaan sitä, mitä saa. Tärkeämpää kuin lahjojen paljous ja joulupöydän runsaus on yhdessäolo läheisten ihmisten kanssa.

Mitä lapsi tarvitsee ollakseen onnellinen? Elämä on pohjimmiltaan arkisia, yksinkertaisia asioita, ja lapsi oppii aikuisen mallista.

Vanhemmat voisivatkin opettaa lapsilleen varsinaisia elämänarvoja: perheen pysyvyyttä, lähimmäisenrakkautta, ihmisten ja luonnon kunnioittamista.

Kunpa tänä jouluna kaikki lapset ja nuoret saisivat joululahjaksi runsaasti hyvää oloa perheen yhteisistä hetkistä ja turvallisesta perhe-elämästä.

Kunpa perheissä olisi jouluiloa ilman päihteitä, ja lapset saisivat kokea jouluna aitoa iloa, lämpöä ja rakkautta, jota muistella myöhemmin elämässä.

Jaana Uolamo
Akaa

Kiitos

Hyvää joulua ja jaksamista tulevaan vuoteen kaikille suomalaisille viljelijöille. Kiitos tuottamastanne ruoasta.
Ei nimimerkkiä

Ylen joulu

Ylen joulumanipulointi alkoi täysillä jo kaksi viikkoa ennen joulua! Lieneekö syynä nettikaupan lisääntyminen.
Ottaa aivoon

Kallista

Se tulee kalliiksi Suomelle tuo Ollilan Jorma. **Ei nimimerkkiä**

Ukraina

Ukrainan kansa ei ole yksimielinen suhteessaan EU:n ja Venäjään. Jos muutama kymmenentuhatta istuu pehvat huurteessa ulkosalla, ei se vielä riitä. **Aksu**

Maitokiintiöt

Kerrankin oikea päätös. Loppuu luopumistuen maksu. Investointiavut myös pois, ne vääristävät kilpailua. Markkinat hoitaa homman. **Ei nimimerkkiä**

Suolat

Muutama vuosi sitten uutinen kertoi, montako kilometriä oli suolattu maanteitä ja suolan määrän. Laskimella tulos: noin 9,5 kg suolaa juoksumetrille.
Ei nimimerkkiä

Ilmastonmuutos

Mitenkäs nyt suu pannaan, ilmastoskeptikot? Talvi odottaa tuloaan ja myrskyt mylvivät. Jokohan olisi aika ruveta uskomaan ilmastonmuutokseen?
Ei nimimerkkiä

Lapsilisät

Kokoomus hoi. Nyt on aika ottaa yli 5 000 euroa kuukaudessa tienaavilta lapsilisät pois.
Säästöä

Ihmeellistä touhua

Ukraina panttaa kaasuverkkonsa Venäjälle. Suomi myy sähkönjakeluverkkonsa Australialle ja Kanadalle.
Kummallista peliä

Perustuslaki

Onkohan varmasti perustuslain mukaista rajoittaa laillisesti hankitun omaisuuden, esimerkiksi kalansaaliin myymistä?
Ei nimimerkkiä

Aito huoli?

Vihreillä huoli kainuulaisen maanviljelijän autokuluista? Keskiverto vihreä asuu Helsingissä, menee ratikalla/metrolla töihin ja haluaa mökkimatkaansa veroalen. **Heh, heh**

Vaihtoehto

Joskus tulee mietityksi, olisiko helpompaa olla Venäjän alaisuudessa kuin EU:n.
Mietiskelijä

Lainhuuto

Yksinkertaisenkin kiinteistökaupan lainhuudon saaminen kestää puoli vuotta. Mikä tökkii MML? **Lainhuutoa vailla**

KARI SALONEN

Myrskyn kaatama puu on katkaissut sähkölinjan.

Sähkön siirtoon ei asiakas voi vaikuttaa

Kokemattomien ministereiden lausunnot eivät lisää luottamusta hallitukseen. Elinkeinoministeri Jan Vapaavuori (kok.) pitää Fortumin sähkön siirtoverkkojen myyntiä ulkomaalaisille hyvänä asiana.

”Onnittelin Fortumia hyvästä kaupasta. Siitä voi olla iloinen, että saadaan ulkomaista rahaa Suomessa olevaan infraan”, EU-kokoukseen osallistunut Vapaavuori sanoi torstaina Brysselissä. (Maaseudun Tulevaisuus 13.12.2013).

Rahaa sai Fortum, mihin se sen käyttää sitä emme tiedä. Sähköverkon rakentamiseen ja kunnossapitoon rahat kerätään vain ja vain meiltä kuluttajilta. Ulkomailta rahaa ei tule.

Ministeri jättää myös kertomatta, että vakaa osinko jonka maksamme sähkön siirtolaskun yhteydessä virtaa pääosin Kanadaan ja Australiaan. Vaikka sähkönsiirto liiketoiminta onkin tarkoin lailla säädelty ei se estä ulkomaalisten hallintomiesten jättipalkkioiden virtausta maasta pois.

Sähkön siirtoyhtiöt voivat tehdä mitä tahansa Energiamarkkinaviraston sallimissa rajoissa, asiakkailtaan ne tuskin kysyvät mitään.

Tästä on ajankohtaista kokemusta kun ne myrskyjen jälkeen vimmalla kaivavat kaapeleita maahan, mikä on huomattavasti kalliimpaa kuin avata turvalliset väylät ilmakaapeleille.

Lasku tulee tästäkin veroilla höystettynä kuluttajalle. Olisi tosi siistiä, jos ministerien lausunnot kulkisivat avustajien kautta.

Esko Järvenpää
Jämsä

Helsinki ei ole maailman napa

Julkisuuden elämä pyörii Helsinki-keskeisyydessä. Jopa viimeisin myrsky oli sitä.

Koillismaalla Salla, Kuusamo ja Taivalkoski olisi mainio kuntaliittymä.

Käylän Juomasuolle tulee kultakaivos vailla kansainvälisistä vertaa. Kymmeniksi vuosiksi työtä.

Junarata Sokli-Salla-Ruka-Kuusamo-Taivalkoski. Onpahan joku hoksannu rautatievajeen.

Juomasuon kultakaivoksen lisäksi Oulangassa on käsittämättömän rikas uraanilöydös aivan siinä kunttakerroksen alla. Ei tarvitse isommasti louhia.

On kysymyksessä valtakunnallisesti kannattava ratahanke. Länsi-Suomessa jyskyttää tyhjiä junavaunuja aamusta iltaan. Nouse Vantaalta vaunuun ja Sallasta kelekan kyytiin ja kairaan...

Rauno Kallunki
Salla

Sikojen hyvinvoinnissa on parantamista

Päätoimittaja Lauri Kontro kirjoitti Punkti-palstallaan (MT 18.12.2013), että ”Suomi on eläinten hyvinvoinnin mallimaa”, ja että tämä olisi ”huono uutinen Animalialle”.

Kontro perusteli näkemystään oman lehtensä uutisoinnilla tilaisuudesta ”Sikojen hyvinvointi kilpailuvaltiksi – Welfare Quality -järjestelmän pilotointi Suomessa” (MT 16.12.2013).

Kontro ei itse ollut paikalla tilaisuudessa, jossa käytiin vilkas keskustelu Welfare Quality -hankkeen tuloksista.

Kukaan ei ollut tilaisuudessa eri mieltä siitä, että suomalaisten sikojen hyvinvointi todettiin tutkimuksessa korkeammaksi kuin vertailumaissa, esimerkiksi Espanjassa tai Ranskassa. Sen sijaan keskustelutilaisuudessa useampikin toivoi, että eläintuottajatkin ymmärtäisivät, että tuloksesta huolimatta sikojen hyvinvoinnissa on Suomessakin parantamista, sillä Welfare Quality -hankkeessa käytetty hyvinvoinnin arvosteluasteikko on löysä.

Useampi keskustelija nosti tilaisuudessa esiin ongelman, että Welfare Quality -luokittelun ylin taso luokitellaan ”erinomaiseksi”.

Ongelma tässä on se, että asteikon ”erinomainen” ei vastaa monien eläinten hyvinvointitutkijoiden näkemystä siitä, mikä on tutkitusti erinomaista hyvinvointia.

Tätä ongelmaa avattiin myös tilaisuuden muistiossa: ”yhteenvetona todettiin, että Euroopassa ei tällä hetkellä [ainakaan sioilla] ole yleisesti hyväksyttävää, uskottavaa hyvinvoinnin mittausjärjestelmää”.

Toisin kuin Kontro väittää, olen sitä mieltä, että eläinten hyvinvoinnista kertovista tutkimustuloksista pitäisi uutisoida mahdollisimman laajasti. Sen sijaan tilaisuudessa monet, minäkin, pitivät ongelmallisena sitä, jos uutisoinnista ei välity se tosiasia, että eläinten hyvinvoinnin mittaamiseen sisältyy paljon haasteita.

Tosiasia on myös se, että nykyinen eläinsuojelulaki ei riitä takaamaan eläinten hyvinvointia – siksihän lakia parhaillaan uudistetaan.

Lehdistöllä, myös Maaseudun Tulevaisuudella, on vastuunsa sen tosiasian kertomisessa, että se, millainen hyvinvoinnin taso Welfare Quality -tutkimuksessa määritellään “erinomaiseksi” on arvovalinta, ei yleisesti hyväksytty tieteellinen tosiseikka.

Salla Tuomivaara
toiminnanjohtaja
Eläinsuojeluliitto Animalia

Kalastuslupako muka kallis

Ei jumalaut! Mää en millä lakkaa ihmettelemäst valitusta 35 euron kalastusluvasta.

Maksan sen mielelläni vaikken edes juuri kalaan ehdi lapsien harrastusten takia.

Lasten jääkiekkokausi maksaa meillä 1 710 euroa ja varusteisiin kolmisen sataa päälle per kausi. Lapsia on kaksi joten 4 000 euroa pelkästään yhteen harrastukseen vuodessa.

Harrastukset maksaa

Homerakennusten syynä henkilöstösäästöt

Valtion, kuntien ja kaupunkien säästäessä julkisten ylläpidettävien kiinteistöjen kustannuskuluista on ilmastointeja ja lämmityksiä vähennetty päiväsaikaan, sekä ajettu alas niinä vuorokauden aikoina, iltaisin, öisin ja viikonloppuisin, jolloin rakennuksissa ei ole toimintaa.

Tämä on yksi osa syy rakennusvirheiden lisäksi rakennusten homehtumiseen.

Alkuperäisiä käyttösuunnitelmia ei noudateta, jolloin luonnon, rakennuksen toiminnan ja ihmisten tuottama kosteus pääsee kertymään rakenteisiin.

Suurempi huolenaiheeni on kuitenkin julkisten rakennusten hoitoon kuuluvan tiedon ja osaamisen hukkaan heittäminen. Perustyötä tekeviin kohdistuvat henkilöstösäästöt on laitettu huonossa taloustilanteessa etusijalle, mutta samanaikaisesti rakennusten käyttöasteita on nostettu.

Aikaisemmin isoissa rakennuksissa oli vahtimestari tai huoltomies, joissain rakennuksissa kumpikin, jotka pitivät huolen siitä, että kiinteistöä huollettiin ja pienissä mittakaavoissa peruskorjattiin.

Tänä päivänä nämä henkilöstökuluineen 30 000 euroa vuodessa maksavat vahtimestarit ja huoltomiehet on ulkoistettu etäisiin toimipisteisiin, joihin laitetaan huoltopyyntö sähköisesti.

Huoltomiehen paikalle saapuminen saattaa kestää kuukauden, eikä pienikään vika tule huoltomiehen saapuessa kuntoon. Tästä johtuen henkilöstö ei edes viitsi pyytää apua, kun ei sitä kuitenkaan tule, jolloin esimerkiksi pienistäkin vesivuodoista tulee ajansaatossa isoja kosteusvaurioita ja kustannuksia.

THL:n mukaan 75 prosentissa koulurakennuksista on kosteusvaurioita. Toinen näkyvä ilmiö on töiden lisääminen, jossa yksi huoltomies tai vahtimestari hoitaa yhden sijasta useita isoja rakennuksia. Tällöin kyseisellä henkilöllä ei ole koskaan aikaa kunnolliseen kiinteistön hoitoon, kaikki aika menee rakennuksesta toiseen siirtymiseen.

Itse kiinteistöalalla toimivana tiedän, että nämä siistijöiden, huoltomiesten ja vahtimestaripalvelujen supistukset ja ulkoistamiset tuovat 5–15 vuoden kuluttua mittavat korjausinvestointikulut, joiden rinnalla henkilöstösäästöt ja palvelutason laskeminen ovat pennosia.

Työterveyslaitoksen mukaan sadat tuhannet ihmiset altistuvat päivittäin homerakennuksille, vuosittaiset korjauskustannukset ovat 1,5 miljardia ja terveyskulut 500 miljoonaa euroa.

Kaikki tämä johtuu perustyöstä vieraantuneiden esimiesten säästöpaineista, jotka tekevät päätökset muita matkien, myyntimiesten puheita uskoen, työntekijöiden ammattitaidosta piittaamatta tai mielipiteitä kysymättä.

Jarno Strengell
JHL-luottamusmies
ammattiyhdistyksen puheenjohtaja
Mikkeli

VIERASKOLUMNI

Euron kurssi

Valuutan arvon pitäisi lähtökohtaisesti vastata kansantalouden tilaa ja suorituskykyä. Euron arvo määräytyy päivittäin markkinoilla. Jo pidempään on ollut perusteltua kysyä, heijastaako euron kurssi todellisuudessa eurooppalaisten talouksien suorituskykyä.

Euroalueen työttömyys on noussut 12 prosenttiin. Useimmissa euromaissa vaihtotase on alijäämäinen ja kansantaloudet velkaantuvat. Euroalueen kilpailukykyongelma on todellinen. Poikkeuksen tekee Saksa, mutta se ei muuta euroalueen kokonaiskuvaa.

Miksi euron kurssi ei reagoi opillisesti oikein ja heikkene vaikeuksien keskellä?

Ilmeinen syy on muiden keskeisten valuutta-alueiden tarkoituksellinen toiminta. Yhdysvallat on jo pitkään määrätietoisesti heikentänyt dollaria, ensin puhumalla ja sitten keskuspankin rahapoliittisin toimin. Kiina on vuosia pitänyt renminbin kurssia keinotekoisen alhaalla myymällä omaa valuuttaansa keskuspankin toimesta. Japanin uusi pääministeri Shinzo Abe vaihtoi keskuspankin johtoa ja uusi johto on tämän vuoden alusta painanut määrätietoisesti jenin arvoa alas. Suhteessa euroon jeni on tänään 20 prosenttia halvempi kuin ennen rahapolitiikan suunnanmuutosta.

Tuntuu että kaikkialla muualla maailmassa on havahduttu valuuttakurssien vaikutukseen, paitsi Euroopassa

Toinen euron kurssia ylhäällä pitävä tekijä on Saksan vahva pärjääminen. Kun euroalueen suurin ja merkittävin talous menestyy, se pitää euron kurssia korkealla, vaikka lähes jokaisessa muussa maassa on vakavia ongelmia. Kreikan tai Portugalin näkökulmasta euron kurssi on musertavan vahva, eikä näiden maiden kilpailukyky pärjää vallitsevassa tilanteessa.

Kun makkarapötköä yhtäällä puristaa, niin tavara vaihtaa paikkansa. Näin on käynyt valuuttakursseillekin. Euron kurssi suhteessa dollariin on alimmillaan ollut alle dollarin. Nyt eurolla saa lähes 1,40 dollaria. Sehän on turistille mukavaa, mutta viennillemme myrkkyä. Vienti ei vedä, kun euroalueen ulkopuolisen ostajan näkökulmasta kaikki on tullut kalliimmaksi.

Suomenkin teollisuus kärsii euron ylikorkeasta arvosta. Vuodesta 2008 alkanut täysimittainen kriisi alkaa syödä vaarallisella tavalla teollista pohjaamme. Riski on, että menetämme osaamista ja tuotantoa, joka ei koskaan enää palaa. Jos näin kävisi, olisimme kansakuntana pysyvästi köyhtyneet.

Viime päivien tietojen mukaan myös Euroopan Keskuspankin pääjohtaja Mario Draghi on tullut siihen tulokseen, ettei euro saa olla liian vahva dollariin nähden, mikäli haluamme pitää huolta euroalueen viennistä ja kilpailukyvystä.

Voidaan perustellusti kysyä, pitääkö Euroopan Keskuspankin ainoana tehtävänä olla jatkossakin inflaation pitäminen matalana. Vai pitäisikö virallisesti hyväksytyksi tavoitteeksi ottaa myös kasvun ja työllisyyden turvaaminen?

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Minkälaisia joululahjoja ensisijaisesti hankit?

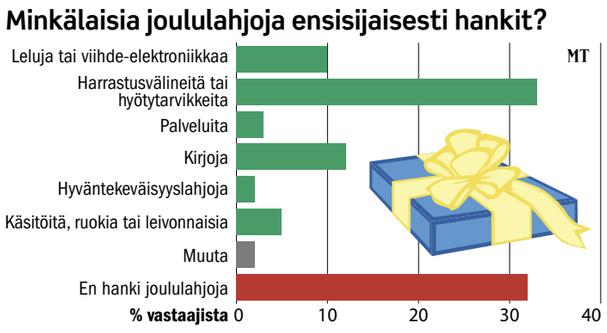

”Kudon jouluksi joka vuosi villasukat”

”Kudon jouluksi joka vuosi villasukat perheenjäsenille, yhteensä kuusi paria. Joten käsityöt ovat minun joululahjahankintani, vaikka itse kudonkin. Lanka tosin on kaupasta.”

Näin napakasti kommentoi nimimerkki Muori viikon kysymystä joululahjoista. Suurin osa vastanneista antoi mieluiten jotain harrastusvälineitä tai hyötytarvikkeita.

”Mitään kukkia tai hilavitkuttimia en vie”, säesti VT-emäntä.

”Optikko-, hammas- ja terveyskeskuslahjakortti. On hyvä tehdä kerran vuodessa perustutkimus. Näin joululahja itselle ja palvelut pysyvät kunnissa. Villaisia käsitöitä myös hankin Kylätalolta”, Autiotila/tuottamaton järkeilee.

Samalla linjalla on myös Põllö.

”Ostan lahjoja vain omille lapsille. Ovat jo kaikki nuoria aikuisia, joten kysyn heiltä mitä tarvitsevat ja ostan sen mukaan 2–3 lahjaa jokaiselle.”

Nimimerkki Iloa voi antaa vähälläkin rahalla hankkii paljon lahjoja, niin että jokainen tulee huomioitua.

Hän myös muisteli vanhoja aikoja, jolloin rahaa ei ollut paljon. Silloin lahjat olivat pieniä ja tarpeellisia. Mutta niitä oli paljon.

”Tärkeintä oli se, että olin keksinyt, mitä tarvittiin ja saanut sen paketoitua tuntemattomaksi. Asiaan kuului, että piti koittaa arvata mitä paketissa oli. Pakettien avaamiseen saattoi kulua 3–4 tuntia. Lahjoihin kirjoitettiin myös hauskoja runoja tai arvoituksia. Rahaa kun ei paljoa ollut, mutta naurua aattona sitäkin enemmän.”

Moni ei osta lahjoja lainkaan

Lähes kolmannes ei anna lahjoja lainkaan. Perusteluja sille kertoi vain nimimerkki Kekkula:

”Eipä tule osteltua. Mökin ukkona piipahan maalikylällä ja sujautan kympin joulupataan. Tiedä miksi, mut Pelastusarmeija on aina ollu mielestäni tyylikäs.”

Hyväntekeväisyyslahjat eivät ole vastaajien suosiossa, sillä vain yhdeksän eli kaksi prosenttia antaa niitä. Kaikkiaan kysymyksen vastasi 406 henkilöä.

Käytkö joulukirkossa?

Seuraavaksi kysytään joulun vieton tavoista. Käytkö joulukirkossa tai laulatko joululauluja? Vastaa ja kommentoi osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi.

AIMO VAINIO

■ Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?

Ota kantaa tekstiviestillä

■ Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.

■ Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.

■ Viestin alkuun tunnus MT LU.